

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Gfv.III.30.092/2024/10.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

Az adós: adós1

Az adós felszámolója: felszámoló1

A felszámoló képviselője: Dr. Makra-Homolay Dóra ügyvéd cím1

A hitelező: hitelező1

A hitelező képviselője: Dr. Mester & Társa Ügyvédi Iroda cím2

Az eljárás tárgya: felszámolási eljárás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: adós

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Fpkf.II.25.495/2023/2. számú végzés

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Győri Törvényszék 1.Fpk.297/2015/192. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

Kötelezi az adóst, hogy 15 napon belül fizessen meg a hitelezőnek 15.240 (tizenötezer-kétszáznegyven) forint felülvizsgálati eljárási költséget, fizessen meg továbbá az esedékesség napjáig az államnak az állami adó- és vámhatóság közzétett illetékbevételi számlájára 30.000 (harmincezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az adós 2015. július 16. napi kezdő időponttal áll felszámolás hatálya alatt.

[2] A felszámoló a IV. számú közbenső mérlegben a Gy. hitelező (a továbbiakban: hitelező) hitelezői igényét határidőn belüli hitelezői igényként a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kategóriában 46.020.150 forint összegben, a Cstv. 57. § (1) bekezdés e) pontja szerinti kategóriában 12.848.100 forint összegben, a Cstv. 57. § (1) bekezdés f) pontja szerinti kategóriában 99.761 forint összegben, a Cstv. 57. § (1) bekezdés g) pont szerinti kategóriában 1.888 forint összegben tüntette fel. A nyilvántartásba vételi díj összege a hitelezői igény táblázatban 28.720 forint összegben szerepelt.

[3] Az első fokon eljáró Győri Törvényszék a 2021. december 22. napján jogerős 3.Fpk.297/2015/163. számú végzésével a IV. számú közbenső mérleget jóváhagyta.

[4] A felszámoló 2023. február 22. napján kelt levelében tájékoztatta a hitelezőt bejelentett igényének módosított nyilvántartásáról: eszerint a határidőn belüli elismert hitelezői követelés a Cstv. 57. § (1) bekezdés f) pontjába sorolt 200.000 forint nyilvántartásba vételi díj.

A felszámolási közbenső mérleg és a hitelező észrevétele

[5] A felszámoló kérte a 2023. február 28-i fordulónappal összeállított V. számú közbenső mérleg jóváhagyását. A közbenső mérleghez csatolt hitelezői igény táblázat a hitelező igényeként csupán 28.720 forint regisztrációs díjat tartalmazott. A szóveges jelentés kitért arra, hogy a felszámoló vitatott igény elbírálását nem kérte, továbbá hogy a Cstv. 50. § (3) bekezdése és a felszámolás számviteli feladatairól szóló 225/2000. (XII. 19.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 7. § (2) bekezdése alapján a felszámoló tartalékot képzett a felszámolási eljárás „a” kategóriás költségeire és a későbbi vagyonfelosztásra, a bevételek és kiadások alakulására vonatkozó kimutatás szerint 512.102.636 forint összegben.

[6] A hitelező észrevételében sérelmezte, hogy a IV. számú közbenső mérleget követően a felszámoló arra hivatkozással, hogy a hitelezői igény és az adós adófolyószámla egyenlege nem mutat egyezést a 28.720 forint nyilvántartásba vételi díj kivételével a teljes hitelezői igényét törölte a mérlegből. 2023. február 17. napján (a 2021. és 2022. évi építményadó címén) hitelező igényként további 16.734.600 forint hitelezői igényt jelentett be. Az V. számú közbenső mérlegben foglaltakkal szemben 2023. május 10. napján fennálló igénye a Cstv. 57. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kategóriában (építményadó 2013-2022.) 83.668.745 forint, idegenforgalmi adó és helyi iparüzési adó, Cstv. 57. § (1) bekezdés e) pontja szerinti kategóriában 12.848.100 forint, a Cstv. 57. § (1) bekezdés g) pontja szerinti késedelmi pótlék 1.888 forint, nyilvántartásba vételi díj 200.000 forint. A 28.720 forinttal szemben 200.000 forint nyilvántartásba vételi díjat fizetett meg.

[7] A felszámoló álláspontja szerint az észrevételben foglaltak nem teszik indokolttá a közbenső mérleg módosítását, mivel a nyilvántartásba vett követelésösszegeire vonatkozik, illetve mert a hitelező határidőben nem támadta kifogással az intézkedését.

[8] A hitelező 2023. július 12. napján előterjesztett kifogása tárgyában indult eljárásban a Győri Törvényszék az 1.Fpkh.10/2023/8. számú végzésével a kifogást elutasította. Az elsőfokú bíróság végzését a Győri Ítéletábrla – amiatt, hogy a hitelező beadványa nem kifogásként, hanem vitatott hitelezői igényként bírálható el – megváltoztatta, és mellőzte a kifogás érdemi vizsgálat nélküli elutasítását (Fpkhf.II.25.395/2023/2.).

Az első- és a másodfokú határozat

[9] Az elsőfokú bíróság végzésével az V. számú közbenső mérleget jóváhagyta.

[10] A hitelező fellebbezése alapján eljáró ítélőtábla az elsőfokú végzést megváltoztatta és az V. számú közbenső mérleg jóváhagyását a Cstv. 50. § (6) bekezdése alapján megtagadta.

[11] A jogerős végzés indokolásában a másodfokú bíróság elsőként leszögezte, hogy a közbenső mérleg vonatkozásában csak kétféle határozatot hozhat, jóváhagyhatja vagy elutasíthatja azt. Kiemelte továbbá, hogy a hitelező a vizsgált közbenső mérlegre tett észrevételében – mely egyben a fellebbezés tartalmi korlátja – még valóban csak azt sérelmezte, hogy a IV. számú közbenső mérlegben még megjelölt hitelezői igénye a nyilvántartásba vételi díj kivételével minden magyarázat nélkül kikerült az V. számú közbenső mérlegből, és hogy a mérleg a nyilvántartásba vételi díjat sem tünteti fel helyesen; vagyis az észrevétel még nem utalt a tartalékképzés elmaradására és ezzel összefüggésben a Kormányrendelet előírásainak megsértésére. Utóbbit illetően azonban az ítélőtábla hivatalból is eljárhatott. Utalt a Kúria Gfv.X.30.059/2009/4. számú végzése alapján a felszámolási eljárást lefolytató bíróság feladataként annak biztosítására, hogy a felszámoló a jogszabályoknak megfelelően végezze a tevékenységét, és ez a törvényességi felügyeleti jogkör jelenik meg a közbenső és a zárómérlegek felülbírálata során is. A bíróság hivatalból – észrevétel hiányában – is vizsgálni köteles tehát azt, hogy a közbenső mérleg megfelel-e a Cstv. 50. § és 52. §-ában foglaltaknak, a Kormányrendelet közbenső mérlegre vonatkozó előírásainak és a Kormányrendelet 2. § (1) bekezdése alapján – eltérő rendelkezés hiányában – az adósra a felszámolás időszaka alatt is irányadó számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számviteli tv.) rendelkezéseinek. Amennyiben bármelyik nem teljesül, a közbenső mérleget nem hagyhatja jóvá.

[12] Mindebből következően az ítélőtábla a hitelező észrevételében foglaltak és a közbenső mérleg jóváhagyása kapcsán hivatalból is vizsgálandó körülmények alapján bírálta felül az elsőfokú bíróság végzését.

[13] Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy nem érinti a vitatott hitelezői igény vagy kifogás kapcsán elbírálandó kérdés a közbenső mérleg jóváhagyását. Az ilyen folyamatban lévő eljárásokban hozott döntésre az elbírálásukat követő mérlegekben kell tekintettel lenni.

[14] A Kormányrendelet 7. § (1) bekezdésének utolsó mondatából következően a közbenső mérleg célja a felszámolási eljárás adott állapot szerinti vagyoni helyzetének áttekintése, a jogerős bírósági, hatósági határozaton alapuló vagy a nem vitatott hitelezői igények részbeni vagy teljes kielégítése és tartalékképzés a felszámolás várható költségeire, illetve a vitás hitelezői igények fedezetére (EBH 2002.67.), amely követelményeknek a vizsgált közbenső mérleg nem felel meg maradéktalanul az ítélőtábla álláspontja szerint.

[15] Értékelte a másodfokú bíróság, hogy a felszámoló az V. számú közbenső mérleg szöveges jelentésében egyáltalán nem adott magyarázatot a hitelező visszaigazolt hitelezői igényének törlésére (ez egyben meg is különböztette az ügyet a BDT 2017.3685. számon közzétett döntés tényállásától). Hangsúlyozta, hogy a felszámoló jogosult ugyan a zárómérleg előterjesztéséig a hitelezői igény nyilvántartásba vételével kapcsolatos álláspontját módosítani, de az ezzel összefüggő változásra a mérlegnek magyarázatot kell adnia. Ennek

hiányában nem ellenőrizhető a Számviteli tv. rendelkezéseinek (a teljesség elvének) megvalósulása. Jelen ügyben a felszámoló szöveges jelentése nemhogy nem hivatkozott arra, hogy a felszámoló vitássá tette a hitelező igényét, de ennek ellenkezőjét sugallta azzal, hogy vitatott igény elbírálása érdekében nem kezdeményezett eljárást.

[16] Az előzővel összefüggő, további hiánya volt a közbenső felszámolási mérlegnek az ítéletábra szerint, hogy a felszámoló nem képzett tartalékot a vitássá tett hitelezői igény fedezetére [Cstv. 50. § (3) bekezdés], amelyet a Kormányrendelet 7. § (5) bekezdése értelmében a közbenső felszámolási mérlegben elkülönítetten kell kimutatni a pénzeszközök között. Ezzel szemben az V. számú közbenső mérleg a bevételek és kiadások alakulása kapcsán kizárólag a még nem rendezett felszámolási költségekkel összefüggésben jelzett tartalékképzést, a mérlegben meg sem említett vitatott hitelezői igényre nem.

[17] Megjegyezte végül a másodfokú bíróság, hogy a felszámoló 2023. február 22-i tájékoztatásával szemben – amely elismert határidőn belüli hitelezői követelésként a Cstv. 57. § (1) bekezdés f) pontjába sorolt 200.000 forint nyilvántartásba vételi díjat jelölte meg – az V. számú közbenső mérleg minden magyarázat nélkül tüntet fel ezen a címen csupán 28.720 forint regisztrációs díjat.

Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[18] Az adós felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte.

[19] Arra hivatkozott, hogy a jogerős végzés a Cstv. 50. § (6) bekezdésébe, 51. § (1) bekezdésébe és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 3. § (2) bekezdésébe, 163. § (3) bekezdésébe, 206. § (1) bekezdésébe, 227. § (1) bekezdésébe, 229. § (1) bekezdésébe, 235. § (1) bekezdésébe, 253. § (3) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő.

[20] Előadta, hogy a másodfokú bíróság végzésében is megjelenő, álláspontja szerint anyagi jogerőhatást eredményező másodfokú döntés eredményeként, a hitelező kifogása vagy vitatott igénye tárgyában ténylegesen folyó eljárás hiányában nem volt megtagadható a közbenső mérleg jóváhagyása a hitelező kifogására vagy vitatott hitelezői igényére tekintettel.

[21] A Cstv. 50. § (6) bekezdésének, 51. § (1) bekezdésének és a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének sérelmével összefüggésben állította, hogy a közbenső mérleg attól függetlenül megfelel a jogszabályoknak, hogy van-e folyamatban kifogásolási vagy vitatott igény elbírálására eljárás. A közbenső mérleg jóváhagyására irányuló eljárásban nem vizsgálhatja a bíróság az egyes hitelezői igényeket külön-külön, kizárólag a közbenső mérleg megfelelőségét. Vizsgálati jogköre nem terjed ki a nyilvántartásba vétellel kapcsolatos felszámolói tevékenységre. Ezzel kapcsolatban ítéletábrái és kúriai határozatokra hivatkozott (Kúria Gfv.VII.30.760/2017/9., Gfv.X.30.243/2010/12/II., Gfv.VII.30.260/2015/4.).

[22] A régi Pp. 3. § (2) bekezdésének, 235. § (1) bekezdésének, 253. § (3) bekezdésének megsértését amiatt állította, mert a jogerős végzésben hivatkozott hivatalbóli vizsgálat és a törvényességi felügyeleti jogkör – álláspontja szerint – egyedül az elsőfokú bíróságot illeti meg a közbenső mérleg jóváhagyása során. A másodfokú bíróság kizárólag a fellebbezés korlátai között járhat el. Álláspontja szerint nem volt figyelembevehető a másodfokú eljárásban a tartalékképzés elmaradása, amelyre a hitelező első ízben a fellebbezésében hivatkozott. A jogerős végzés a Kormányrendelet 7. § (1) bekezdésében foglaltak értékelésével túlterjeszkedett a fellebbezés érdemben elbíráلható tartalmán, és jogsértő a megváltoztatásra irányuló fellebbezési kérelem hiánya miatt is.

[23] A hitelező felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős végzés hatályban fenntartására irányult. Egyetértett annak indokaival.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[24] A Kúria a jogerős végzést a Cstv. 6. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és az ott megjelölt okból nem találta jogszabálysértőnek.

[25] Előrebocsátja a felülvizsgálati eljárás lényegével és korlátaival kapcsolatban – egyben a felülvizsgálati eljárás kereteinek tisztázásához –, hogy a régi Pp. 272. § (1) és (2) bekezdéséből, valamint a 275. § (1) és (2) bekezdéséből kitűnően a felülvizsgálati eljárás nem folytatása az ügy érdemében hozott jogerős határozattal befejezett eljárásnak. A felülvizsgálat a jogerős ítélet, illetve az ügy érdemében hozott jogerős végzés ellen igénybevehető rendkívüli perorvoslat, amiből nem csak az következik, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, és nem lehet tárgya sem olyan tény-, sem pedig jogkérdés, amely a megelőző eljárásban nem merült fel, de következik az is – ahogy a régi Pp. 272. § (1) és (2) bekezdését, 275. § (1) bekezdését az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény értelmezte –, hogy felülbírálati jogkörét a Kúria az adott ügyben nem irányadó, három kivételtől eltekintve, a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a törvényes határidőben érkezett perorvoslati kérelemben előadott jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja, amennyiben a felülvizsgálati kérelem hivatkozásai megfelelnek a Pp. következőkben ismertetett követelményeinek.

[26] A jogerős határozat több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés megnevezése, egymással összhangban a megsértett konkrét jogszabályhellyel az eljárási, illetve anyagi jogi szabálysértés megjelölése, és annak indokai ismertetése, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja, végül a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb, sem hiánypótlás elrendelésével, sem a

felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával. A felülvizsgálati kérelemnek a kötelező tartalmi, egyben fogalmi elemekkel a benyújtására nyitva álló határidőn belül kell rendelkeznie [1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjához fűzött indokolás].

[27] A fentiekből következő alapvető elvárás egyben a felülvizsgálati kérelemmel szemben – érdemi elbírálásához és eredményességéhez –, hogy hivatkozásai a fenti tartalommal megfeleltethetők legyenek a jogerős határozatnak: a felülvizsgálatot kérő félnek a felülvizsgálni kért határozat indokaival, érveivel szemben, azok cáfolatára kell az ellenérveit megfogalmaznia. A jogerős határozat abban a részében, amelyet a felülvizsgálati kérelem nem vagy úgy támad, hogy kérelme az adott körben nem rendelkezik maradéktalanul a régi Pp.-ben előírt tartalmi elemekkel, nem bírálható felül a felülvizsgálati eljárásban.

[28] Jelen ügyben a felülvizsgálati kérelem több, részben körülhatárolható, részben egymással átfedésben álló okból és körben támadta a jogerős végzést. A felülvizsgálati kérelem azonban – a következőkben részletezettek szerint – nem valamennyi hivatkozás tekintetében volt az előzőekben részletezett tartalommal, a jogerős végzéssel szembeállítható hivatkozásnak tekinthető.

[29] Kiemeli a Kúria, hogy a jogerős végzés indoklásából kitűnően a másodfokú bíróság lényegében két okból – az V. számú felszámolási közbenső mérleg két önálló hiányossága miatt – következtetett arra, hogy a vizsgált közbenső mérleg nem felel meg a jogszabályoknak és tagadta meg ezért annak jóváhagyását. Az egyik ilyen ok volt, hogy a szöveges jelentés nem tartalmazott magyarázatot az előző közbenső mérlegben még szereplő hitelezői igény kiesésére. A másik megtagadási okot pedig a vitássá tett hitelezői igény fedezetére szükséges tartalékképzés megállapítható elmulasztása jelentette.

[30] Az ítéletábra a hitelező követelésének nyilvántartásba vételével kapcsolatos kifogás vagy a vitatott hitelezői igény elbírálására irányuló eljárás tényét a közbenső felszámolási mérleg megtagadásának okaként nem értékelte. Ellenkezőleg: a jogerős végzés is azt rögzíti – egyezően az elsőfokú végzés és a felülvizsgálati kérelem vonatkozó jogi álláspontjával is –, hogy vitatott igény vagy kifogás kapcsán elbírálendő kérdés nem érinti az elbírálás alatt álló közbenső mérleg jóváhagyását. Az ilyen eljárások eredményét a felszámoló a későbbi közbenső vagy zárómérlegben köteles figyelembe venni.

[31] Mindebből következően nem volt ellentétes a jogerős végzés indokával, ezáltal nem volt képes annak cáfolatára és a felülvizsgálni kért határozat jogszabálysértő jellegének kimutatására a felülvizsgálati kérelem hivatkozása [III.1. régi Pp. 163. § (3) bekezdés, 227. § (1) bekezdés, 229. § (1) bekezdés, III.2. 50. § (6) bekezdés, 51. § (1) bekezdés, régi Pp. 206. § (1) bekezdés] arra, hogy nem volt megtagadható a közbenső felszámolási mérleg jóváhagyása a hitelező vitatott igényére, illetve kifogására tekintettel.

[32] Hasonlóan nem volt megfeleltethető a jogerős végzés indoklásának – ezért nem volt képes annak cáfolatára – a felülvizsgálati kérelem abban a további részében sem, amely kúriai gyakorlatra is hivatkozással azt sérelmezte, hogy a közbenső mérleg jóváhagyása során tilos módon vizsgálta a másodfokú bíróság a felszámoló tevékenységét az adott hitelezői igény nyilvántartásba vételével kapcsolatban [III.2. Cstv. 50. § (6) bekezdés, 51. § (1) bekezdés]. Az ügyben másodfokon eljáró bíróság a végzésének világos indoklásából kitűnően nem vizsgálta

és nem is vette figyelembe a közbenső mérleg jóváhagyásának megtagadása okaként a felülvizsgálati kérelemben kiemelt körülményt. A vizsgált közbenső mérleg jogszabályba ütköző jellegére az ítéletábra nem a felszámoló nyilvántartásba vétellel kapcsolatos eljárása megítélésével, hanem két ettől különböző okból, egyrészt a közbenső mérleghez fűzött szöveges jelentés tartalmi hiányosságából, másrészt a kötelező tartalékképzés elmaradásából következtetett.

[33] Itt emeli ki a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelem az V. számú közbenső mérlegnek az ítéletábra által így értékelt két hibáját – vagyis a szöveges jelentés abból következő hiányosságát, hogy nem tért ki az előző közbenső mérlegben még szereplő hitelezői igény kikerülésének okára, továbbá hogy elmaradt a vitatott hitelezői igényre kötelező tartalékképzés – és azok jogi jelentőségét a közbenső mérleg felülbírálati során [Cstv. 50. § (3) bekezdés, Kormányrendelet 7. § (1) bekezdés, Számviteli tv.] nem támadta. A felülvizsgálati eljárás már ismertett korlátai miatt ezért a jogerős végzés jogi álláspontját a Kúria ebben a körben nem vizsgálhatta felül, azt ebben a részében irányadónak kellett tekinteni a felülvizsgálati eljárásban.

[34] Nem vitatta a felülvizsgálati kérelem azt sem, hogy a jogerős végzésben így értékelt két körülmény hivatalból észlelhető akadálya volt a közbenső felszámolási mérleg jóváhagyásának; ezzel kapcsolatban egyedül a másodfokú bíróság jogkörét tagadta.

[35] A felülvizsgálati kérelem téves álláspontjával szemben azonban az ügyben másodfokon eljáró bíróság eljárási szabálysértés nélkül gyakorolta hivatalból a bíróságot a Cstv. 50. §-a szerint megillető jogkör és észlelt maga olyan, a közbenső mérleg jóváhagyását kizáró körülményt, amelyre az elsőfokú bíróság korábban nem volt figyelemmel.

[36] A Cstv. 50. §-ának a Kúria ítélezési gyakorlatában következetesen értelmezett szabályából (amelytől nem tért el a Gfv.VII.30.260/2015/4. számú végzésében sem), a bíróságot adott eljárásban hivatalból megillető vizsgálat jogi természetéből és a régi Pp. hatálya alatt a fellebbezés teljes átszármaztató hatályából együttesen következik, hogy felszámolási eljárásban a bíróságot az eljárás bármely szakaszában, tehát az első fokon eljáró bíróságot és a másodfokú bíróságot egyaránt megillető törvényességi felügyeleti jogkör a közbenső mérleg jogszabályoknak megfelelőségét ellenőrizni. A közbenső mérleg jóváhagyására irányuló eljárás lehetséges kétféle érdemi befejezése (a közbenső mérleg jóváhagyása vagy annak megtagadása) mellett nem jogszabálysértő a régi Pp. hatálya alatt, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezés petitumától eltérően az elsőfokú végzés megváltoztatásáról döntött.

[37] Megalapozatlan volt a felülvizsgálati kérelem hivatkozása ezért a fellebbezési korlátok meg nem engedett áttörésére és a fellebbezésen való túlterjeszkedésre is.

[38] A fentiekből következően nem volt megállapítható a jogerős végzés jogszabálysértő jellege a felülvizsgálati kérelemben állított jogszabálysértések szerint.

[39] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős végzést a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[40] A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán az adós a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a hitelező jogi képviselővel felmerült ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költséget, melynek áfával növelt mértékét a Kúria a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban határozta meg [32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (4), (5) és (6) bekezdés]. Köteles továbbá megfizetni az illetékfeljegyzési jogra tekintettel meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket, amelyről a Kúria a régi Pp. 78. § (2) bekezdésén túl a 30/2017. (XII. 27.) IM rendeletnek a 26/2022. (XII. 6.) IM rendelettel módosított 3. § (2) bekezdése szerint is rendelkezett.

[41] A fizetendő felülvizsgálati eljárási illeték kapcsán a Kúria egyben a következőkről tájékoztatja az adóst: az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni; az illeték megfizetése e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napon válik esedékessé; a megfizetés során közleményként kell feltüntetni a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Figyelmezteti a Kúria az adóst, hogy amennyiben az illetéket annak esedékességekor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerinti késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[42] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A határozat elvi tartalma

A Cstv. 50. §-ának a Kúria ítélkezési gyakorlatában következetesen értelmezett szabályából, a bíróságot adott eljárásban hivatalból megillető vizsgálat jogi természetéből és a régi Pp. hatálya alatt a fellebbezés teljes átszármaztató hatályából együttesen következik, hogy felszámolási eljárásban a bíróságot az eljárás bármely szakaszában, tehát az első fokon eljáró bíróságot és a másodfokú bíróságot egyaránt megillető törvényességi felügyeleti jogkör a közbenső felszámolási mérleg jogszabályoknak megfelelőségét ellenőrizni.

A határozat alapjául szolgáló jogszabályok és joggyakorlat

a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 50. §;

Kúria Gfv.VII.30.260/2015/4., Gfv.X.30.059/2009/4.

Budapest, 2024. november 12.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró